

Příprava Evropské rady/Lisabonská strategie

Usnesení Evropského parlamentu o příspěvku pro jarní zasedání Evropské rady 2006 ohledně Lisabonské strategie

Evropský parlament,

- s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2005 o střednědobé revizi Lisabonské strategie¹,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 12. dubna 2005 o integrovaných hlavních směrech pro růst a zaměstnanost pro období 2005–2008 (KOM(2005)0141),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. července 2005 o společných akcích pro růst a zaměstnanost: Lisabonský program Společenství (KOM(2005)0330),
- s ohledem na 25 národních programů lisabonských reforem, které předložily členské státy,
- s ohledem na Výroční zprávu Komise o pokroku v růstu a zaměstnanosti 2006 ze dne 25. ledna 2006,
- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropských rad v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000, ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001, v Barceloně ve dnech 15. a 16. března 2002, a v Bruselu ve dnech 22. a 23. března 2005 a 15. a 16. prosince 2005,
- s ohledem na závěry neformální schůzky hlav států v Hampton Court ze dne 27. října 2005,
- s ohledem na čl. 103 odst. 2 svého jednacího řádu,

Všeobecná zjištění

1. s uspokojením konstatuje, že revidovaná Lisabonská strategie, která byla dohodnuta na loňském jarním zasedání Evropské rady, vedla k předložení národních programů reforem, které navrhly všechny členské státy, se zaměřením na prioritní oblasti, jako jsou výzkum a vývoj a inovace a vzdělávání; znovu vyjadřuje své uspokojení nad tím, že to vedlo k vyjasnění odpovědností na evropské a národní úrovni a také k lepšímu pochopení a sdílení tohoto komplexního strategického přístupu;
2. zdůrazňuje však, že je nutné efektivní a rychlé provádění národních programů reforem; zdůrazňuje, že hospodářský růst vyžaduje mimo jiné podpůrný ekonomický rámec; žádá proto členské státy a EU, aby vyhodnotily, zda daňové soustavy, politika výzkumu a průmyslová politika správně stanoví pobídky, a dohodly se na promyšlené investiční strategii EU zaměřené na čtyři navrhované priority Komise, které zahrnují výzkum a

---

¹ Úř. věst. C 320 E, 15.12.2005, s. 164.

vývoj, inovace, vzdělávání, celoživotní vzdělávání, sociální služby a také prostředí příznivé pro podnikání;

3. trvá na tom, že politické závazky k těmto čtyřem prioritním oblastem Komise jsou neslučitelné s finančním výhledem (2007-2003), který provádí zásadní škrty v návrzích výdajů na klíčové lisabonské programy a rozpočtové položky;

Národní programy reforem a evropská strategie růstu a zaměstnanosti

4. zdůrazňuje význam plného dosažení vnitřního trhu prostřednictvím jeho čtyř hlavních zásad, a to volného pohybu kapitálu, zboží, osob a služeb; v této souvislosti zdůrazňuje, že přijetí směrnice o službách¹ má zásadní význam pro otevření širokého trhu služeb v EU a přínos pro silné evropské hospodářství a dlouhodobou tvorbu pracovních míst v souladu s revidovanou Lisabonskou strategií;
5. má za to, že by bylo chybou klást důraz pouze na otázky konkurenceschopnosti a růstu jako takové, neboť veřejná podpora Lisabonské strategie předpokládá skutečný sociální rozměr;
6. je přesvědčen o tom, že výzkum, inovace, podpora podnikání, zlepšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků a zajištění odpovídajících dopravních, energetických a telekomunikačních sítí jsou klíčové prvky provádění Lisabonské strategie na regionální a místní úrovni řízení;
7. je přesvědčen o tom, že dlouhodobá stabilita a udržitelnost veřejných financí je podmínkou dosažení cílů, které vytyčila Lisabonská strategie; vyzývá EU, aby sloučila rozdílné strategie růstu do jedné konzistentní a komplexní strategie, která by EU pomohla získat globální vedoucí postavení v nové generaci výrobků a výrobních metod, která bude integrovat informační a komunikační technologie a technologie účinně využívající zdroje pro trvale udržitelný rozvoj;
8. vítá, že řada členských států ve svých národních programech reforem předpokládá partnerství veřejného a soukromého sektoru, ať už ve výzkumu, na vysokých školách nebo v jiných sektorech;
9. poukazuje na potenciál, který na podporu růstu a zaměstnanosti nabízí ekologické inovace a environmentální technologie, po nichž trvale roste poptávka, a na kladné účinky, které má na zaměstnanost přesun daňového zatížení z pracovních sil směrem k využívání zdrojů a poškozování životního prostředí; vyzývá Komisi a členské státy, aby tyto druhy součinnosti dále zkoumaly a snížily podpory, které jsou riskantní pro životní prostředí;
10. poukazuje na různé národní přístupy k integrovaným hlavním směrům v národních programech reforem; je přesvědčen o nezbytnosti vybudování společné struktury jako základu pro národní programy reforem, který umožní lepší srovnávací analýzu dopadu navrhovaných opatření na úrovni členského státu i otevřený a konstruktivní dialog o dosaženém pokroku na úrovni EU;

---

¹ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu, 5.3.2004 (KOM(2004)0002).

11. zdůrazňuje, že odkládání činnosti nebo neschopnost řešit problémy životního prostředí pravděpodobně zapříčiní zvýšení nákladů s negativními dopady na kvalitu života i finanční zátěž pro budoucí generace; vyzývá tedy Komisi, aby zintenzivnila svou práci pokud jde o identifikování a vyčíslování nákladů nečinnosti na úrovni členských států a Společenství a o kladné účinky preventivní činnosti,
12. je přesvědčen o tom, že národní parlamenty jsou vhodným fórem pro projednávání, legitimizaci a zveřejňování národních cílů a podporu veřejné debaty s cílem definovat národní programy reforem; vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby společně stanovily jasné postupy pro určení právních předpisů, které vyžadují zjednodušení nebo kodifikaci; kromě toho vyzývá Komisi, aby po dohodě s Evropským parlamentem předložila návrh strategie, která stanoví způsob a místo uplatňování společné regulace a dobrovolných dohod;
13. vyzývá členské státy, aby zajistily rychlé a přesné provádění předpisů EU do právních řádů a účinnému provádění národních programů reforem, včetně včasného podávání informací, které Evropskému parlamentu umožní přijmout opatření k jejich kontrole; je přesvědčen o tom, že je nezbytné vyhodnotit rozpočtový dopad těchto opatření; požaduje nezávislé hodnocení dopadů a lepší konzultace se zainteresovanými subjekty;
14. zdůrazňuje nutnost urychlit zjednodušení a konsolidaci právních předpisů EU a pracovat s větším nasazením na zlepšení regulace, rychlé transpozici právních předpisů EU a na jejich řádném provádění; vyzývá Komisi, aby mezi své priority zařadila účinné uplatňování interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů z roku 2003, včetně přípravy vhodných mechanismů pro konzultaci se zainteresovanými stranami;
15. vítá vyjasnění odpovědností a působností různých institucionálních a hospodářských a sociálních subjektů na evropské, národní a regionální úrovni a je přesvědčen, že to je klíčový prvek rozvoje skutečného smyslu pro vlastnictví i viditelnosti a individuální odpovědnosti zúčastněných subjektů; zdůrazňuje, že pevný institucionální rámec je základem zvýšené důvěry občanů; je přesvědčen, že je třeba vyzdvihovat a sdílet úspěšné zkušenosti a podporovat osvědčené postupy; zdůrazňuje význam stanovení jasného časového harmonogramu k uskutečňování a definování cílů, stejně jako účinného systému sledování; hodnotí spravedlivou hospodářskou soutěž jako kladný prvek při zlepšování celkové evropské konkurenceschopnosti, blahobytu a vysoké sociální úrovně;
16. je přesvědčen o tom, že dobře fungující vnitřní trh, stejně jako dobře fungující trh práce ochraňující standardy v sociální oblasti a oblasti životního prostředí, jsou nezbytným prostředkem pro uvolnění evropského konkurenčního potenciálu, hospodářského růstu a tvorby pracovních míst; vyzývá členské státy, aby co nejrychleji přešly k naprosté svobodě pohybu pracovních sil a ostatních občanů v rámci EU a přijaly rozhodná opatření na podporu kvality práce ve všech jejích aspektech; přikládá velký význam rozvoji důraznějších opatření proti chudobě a na podporu sociálního začlenění;
17. je hluboce znepokojen kroky, které podniká stále více vládních orgánů jednotlivých států, jež vedou nebo již vedly k zavedení obranných a ochranných opatření na podporu národních průmyslových odvětví či společností; vzhledem k tomu, že tato opatření stojí v cestě právu státních příslušníků jiných členských států na usazení i svobodnému pohybu kapitálu ve Společenství, považuje je za útok na základní principy vnitřního trhu; vyzývá

Komisi k důraznějšimu a jednoznačnějšimu vystupování na obranu vnitřního trhu, včetně oblasti energetiky a finančních služeb;

18. je rovněž přesvědčen, že uvolnění podnikatelského potenciálu pro malé a střední podniky vytvoří nové příležitosti pro zapojení mladých lidí do podnikání, posílí inovační systémy a podpoří investice soukromého sektoru do výzkumu a vývoje;
19. požaduje, aby byl do hodnocení a předkládání národních programů reforem a dokumentů Komise a Rady na lisabonské téma zařazen specializovaný soubor ukazatelů zatížení životního prostředí;
20. konstatuje, že ukazatele mají zásadní význam nejen pro hodnocení, ale i pro sledování politických opatření na národní a evropské úrovni;
21. zastává názor, že EU chybí základní údaje nutné k porovnání její celkové hospodářské, environmentální a sociální situace se situací jiných regionů a zemí, a žádá Komisi, aby předložila návrhy takových přehledů;
22. vyzývá Komisi, aby zajistila, že evropské strukturální fondy budou využívány v souladu s lisabonskými prioritami; aby systematicky sledovala zvláště evropské regiony a zjišťovala jejich výsledky při dosahování lisabonských cílů; tyto informace a statistická data umožní regionům stanovit účinné srovnávací měřítko a následně pak definovat nejlepší postupy;
23. připomíná, že dokončení transevropských dopravních sítí (TEN-T) bude hrát zásadní úlohu při plnění cílů, které stanovila lisabonská agenda, a že na podporu tohoto růstu EU naléhavě potřebuje účinné, životní prostředí nepoškozující a udržitelné dopravní síť zahrnující železniční, silniční, vnitrozemskou vodní a námořní dopravu, jakož i přístavy a letiště; proto vyzývá všechny zúčastněné strany, aby zajistily, že se dokončení TEN-T stane skutečností;
24. lituje, že Evropská rada hodlá zkrátit příspěvky na transevropské sítě, které Parlament požaduje v rámci příštího finančního výhledu; doporučuje využít možnosti nabízené nadcházejícím zahájením provozu systému Galileo ke zlepšení elektronické správy dopravního provozu, což vyvolá potřebu postupného zavádění systému elektronického mýtného, bude bránit dopravním zácpám a zapojí uživatele do plateb skutečných cen za mobilitu;

Stárnoucí obyvatelstvo: demografické výzvy

25. konstatuje, že kromě poskytování nových příležitostí pro naše společnosti by zvýšená průměrná délka života mohla vést k mezigeneračnímu napětí kvůli problémům ve financování sociálního zabezpečení a důchodového systému, jež souvisejí s rychlým nárůstem neaktivní populace; je si vědom toho, že každý členský stát bude muset v oblasti sociálního zabezpečení a důchodového systému přijmout vlastní rozhodnutí; konstatuje, že slabý hospodářský růst, nadměrná zadluženost a vysoká nezaměstnanost značně zvyrazňují tento demografický problém; konstatuje, že ke snížení negativních dopadů demografických změn bude nutné úplné provedení Lisabonské strategie, jež povede k inkluzivní společnosti založené na vysoké zaměstnanosti, vysoké produktivitě, inovacích a podpoře zdraví;

26. zastává názor, že demografická změna si vyžádá novou a zlepšenou vzdělávací a sociální infrastrukturu pro mladé i starší lidi, včetně lepších možností celoživotního vzdělávání, dostupné péče o děti, ošetrovatelské péče a péče o staré lidi; připomíná členským státům závazek, který přijaly na zasedání Evropské rady v Barceloně v roce 2002, podle kterého musí do roku 2010 zajistit místa v zařízeních péče o děti pro více než 33 % dětí mladších tří let a pro 90 % dětí ve věku od tří let do zahájení školní docházky;
27. připomíná, že modernizace sociálního rámce EU je politicky naprosto nezbytná; trvá na tom, že stejně důležité je postavit sociální rozměr našich ekonomik – sociální práva, sociální ochranu a sociální dialog – do centra způsobu, jakým zajistíme, že lidé budou moci čelit hospodářské změně se sebedůvěrou a klidem; potvrzuje, že reformy musí podporovat dynamické a přizpůsobivé hospodářství a současně zabezpečovat jistotu zaměstnanosti („flexicurity“);
28. je toho názoru, že evropská společnost se musí chopit příležitosti využít odborných zkušeností a dovedností generace „starších občanů“; proto vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly „strategie aktivního stárnutí“, včetně opatření usnadňujících integraci starších občanů, jako jsou pobídky k pozvolnějším přechodům z práce do důchodu; žádá Komisi, aby šířila osvědčené postupy členských států při přípravě na odchod do důchodu a při přechodu do oblastí nové činnosti dle svobodného výběru;
29. je toho názoru, že pro dosažení cílů Lisabonské strategie by měla být přijata vhodná opatření, díky kterým by se starší generace vyrovnaly s technickými inovacemi, nebyly tak zranitelné a nehrozilo jim sociální vyloučení a zvýšily svou účast na trhu práce;
30. vyzývá Komisi, aby znovu zahájila svou strategii pro nové zdroje pracovních míst, zejména výzvou členským státům, aby podporovaly místní služby, sociální služby, osobní služby, kulturní služby a profese v oboru životního prostředí; je toho názoru, že nebyrokratické iniciativy podobné „chèques services“ ve Francii by mohly vytvořit mnoho nových pracovních míst a skutečně odstranit nehlášenou práci;
31. vyzývá členské státy, aby postupovaly rázně při zjišťování všech překážek růstu porodnosti, včetně překážek mimo pracoviště, jako jsou daňové politiky, přístup k trhu bydlení i péče o děti a otvírací hodiny v obchodech; zdůrazňuje potřebu podpořit pružnou pracovní dobu, která umožní skloubit pracovní a rodinný život, kvůli čemuž by nemělo být nutné vzdát se vlastní kariéry, ale mělo by se vycházet ze svobodné volby; zdůrazňuje, že zdravé životní prostředí a podpora zdraví obecně jsou klíčovými prvky dlouhodobého hospodářského růstu a sociálních jistot;
32. zdůrazňuje, že kromě otázky stárnutí obyvatelstva existuje základní problém solidarity mezi generacemi ve všech členských státech, které financují současné veřejné výdaje výpůjčkami; trvá na tom, že koncepci trvale udržitelného rozvoje je nutno chápat tak, že vylučuje přesun nadměrné zadluženosti na budoucí generace; připomíná potřebu dlouhodobé perspektivy, ve které bychom se měli vyhnout dalšímu zatěžování mladých lidí a budoucích generací nadměrným finančním zadlužením;
33. zastává názor, že aspekty demografické změny týkající se zdravotní péče jsou nanejvýš důležité a je třeba je řešit z hlediska jejich lidské i finanční stránky; zdůrazňuje, že vzhledem ke stárnutí obyvatelstva vzrůstá poptávka po službách zdravotní a dlouhodobé

péče; je přesvědčen o důležitosti investic do opatření předcházejících dlouhodobým chorobám; připomíná, že čím déle se budou lidé moci těšit dobrému zdraví, tím déle budou moci zůstat aktivní a pracovat;

34. zastává názor, že imigrační politiky by měly podporovat úspěšnou hospodářskou, sociální a právní integraci migrantů, která by měla zmírnit demografické problémy Evropy, ale uznává, že to samo o sobě nevyřeší všechny otázky spojené s demografickou změnou; zastává názor, že úspěšná politika legálního přistěhovalectví rovněž závisí na zavedení komplexní a aktivní strategie pro dosažení plné integrace, zahrnující celou škálu sociálních, hospodářských a občanských opatření, zaškolovacích programů a jazykové výuky;
35. poukazuje na to, že imigrační politiky, které upřednostňují kvalifikované pracovníky, rovněž způsobují opačný přímý účinek spočívající v oslabení hospodářství zemí, ze kterých tyto kvalifikovaní přistěhovalci pocházejí, a že problémy demografické změny lze tímto způsobem vyřešit jen v krátkodobě; přesto upozorňuje, že by mělo být provedeno podrobné hodnocení dopadu imigračních politik upřednostňujících kvalifikované pracovníky na hospodářství jejich zemí původu;

Inovace a výzkum, práva duševního vlastnictví, celoživotní vzdělávání

36. je přesvědčen, že inovace jsou jedním z klíčových prvků tvorby bohatství, růstu a pracovních míst, posilují konkurenceschopnost EU a přispívají k dosažení obecné politiky trvale udržitelného rozvoje;
37. je přesvědčen, že rozpočty EU a členských států by měly realizovat a plně provádět priority Lisabonské strategie významným posilováním evropských kapacit pro inovace a výzkum a rozšiřováním celoživotního vzdělávání, včetně využívání nových finančních nástrojů; trvá však na tom, aby tyto politiky byly zaměřeny na oblasti obecného zájmu;
38. podporuje Komisi v předkládání pilotních projektů na poli výzkumu a vývoje, které by umožnily vznik perspektivy EU a rozvinuly evropské myšlení v této oblasti;
39. konstatuje, že veřejný sektor zaostává za lisabonskými cíli v oblasti výzkumu a vývoje, ale obecně má i soukromý sektor stále příliš daleko ke splnění cíle spočívajícího v investování ekvivalentu 2 % HDP do výzkumu a vývoje; vyzývá proto soukromý sektor, aby zvýšil své úsilí ke splnění svého podílu na tříprocentním cíli;
40. konstatuje, že zejména střední podniky neinvestují dost do výzkumu; vyzývá členské státy, aby zvýšily úsilí při tvorbě politiky povzbuzující inovace nejen ve středních podnicích, ale i ve 20 milionech malých podniků v EU, které jsou vedoucí silou hospodářského růstu a tvorby pracovních míst v Evropě; považuje lepší přístup malých a středních podniků k sedmému rámcovému programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (sedmý rámcový program) za klíčový pro posílení schopnosti malých a středních podniků vytvářet pracovní místa;
41. konstatuje, že zaostávání Evropy za Japonskem a USA ve výzkumu a vývoji se odráží zejména v nevyváženém podílu výzkumných pracovníků pracujících v soukromém sektoru (80 % v USA, 50 % v Evropě); žádá o opatření na zvýšení mobility výzkumných pracovníků a poskytnutí lepší infrastruktury s cílem získat více studentů pro vědeckou

- práci; trvá na tom, že univerzity musí být schopné investovat své know-how do nových (začínajících) podniků a získávat dodatečné zdroje z patentů a licencí („budování kapitálů z licencí“);
42. žádá přijetí opatření, která by umožnila vybavit univerzity v EU v souladu s nejvyššími standardy ve výzkumu, posílila spolupráci mezi univerzitami a průmyslovými a obchodními odvětvími a zajistila lepší předávání, šíření a aplikaci výsledků výzkumu;
  43. považuje celoživotní vzdělávání za nutnost; je také toho názoru, že aby si průmysl v EU zachoval konkurenceschopnost, musí být posílena kvalita systémů vzdělávání a odborné přípravy v různých fázích života a musí být usnadněn přístup k vysokoškolskému vzdělání; je přesvědčen o tom, že systémy vzdělávání a odborné přípravy musí být zaměřeny na ty oblasti, ve kterých EU postrádá kvalifikované pracovníky, a musí reagovat na požadavky a mezery rychle se měnícího trhu práce a technologické společnosti;
  44. vyzývá členské státy, aby se především zaměřily na problém úrovně předčasného odchodu žáků a studentů ze základních a středních škol a zlepšily nabídku vzdělávání a pokračujícího vzdělávání; konstatuje velké rozdíly mezi členskými státy;
  45. domnívá se, že počet uživatelů internetu trvale roste; je toho názoru, že všichni mladí Evropané musí mít možnost zvládnout elektronické nástroje; vyzývá členské státy, aby zajistily, že nejpozději do roku 2010 bude počítač dostupný všem žákům v EU, a že informační technologie budou plně integrovány do školních programů a jejich osvojení a využívání bude obecně uplatňováno ve všech školách;
  46. zdůrazňuje potřebu reformy současných právních předpisů v oblasti práv duševního vlastnictví; konstatuje, že náklady na registraci patentu v EU se pohybují mezi 37 500 EUR a 57 000 EUR, zatímco stejný postup stojí v USA pouze zhruba 10 000 EUR a že délka a komplikovanost postupu získání patentu jsou hlavními překážkami pro střední podniky; vyzývá Komisi, aby zajistila řádnou ochranu práv duševního vlastnictví a co nejdříve přednesla návrh harmonizace patentových zákonů v členských státech, který by nabídl větší právní jistotu a podpořil inovace;
  47. rozhodně podporuje 1. rámcový program Komise pro konkurenceschopnost a inovaci (2007-2013) (CIP) a zdůrazňuje, že cíle, opatření a finanční prostředky jsou neoddělitelně spojeny s přesvědčivým závazkem plnění lisabonské strategie; vyzývá Komisi, aby tento program učinila úspěšným základním kamenem politiky inovací EU; zdůrazňuje nutnost posílení finančních nástrojů CIP, které provozuje Evropský investiční fond s cílem podpořit financování malých a středních podniků rizikovým kapitálem a zárukami a rozšířit jeho činnosti na financování transferu technologií; připomíná, že Parlament označil inovace za klíčovou prioritu ve finančním výhledu, a vyzývá Evropskou radu, aby tento trvalý závazek nepřehlížela;
  48. konstatuje, že z 20 předních světových podniků v oboru biotechnologie je 19 amerických a jeden švýcarský a že EU si již nemůže dovolit v této oblasti dále zaostávat; vyzývá Komisi, aby i v této oblasti výzkumu uplatnila zásadu subsidiarity a aby podpořila základní výzkum ve všech členských státech;

Energetické politiky

49. domnívá se, že promyšlená a účinná energetická politika je nezbytná pro hospodářský růst v EU a trvalou prosperitu občanů EU; zejména bere na vědomí, že zabezpečení energií představuje strategickou odpovědnost vzhledem k závislosti EU na dovozech ze třetích zemí; a trvá na tom, aby byla přijata opatření, která zajistí dlouhodobou vyváženost nabídky a poptávky;
50. souhlasí se závěry neformální schůzky hlav států v Hampton Court z října 2005, že společné pojetí strategie zabezpečení dodávek musí respektovat zeměpisné, hospodářské, klimatické a strukturální rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, podporovat další otevření trhu v EU, být v souladu s udržitelným rozvojem a se závazky týkajícími se změny klimatu v rámci odvětví energetiky a být přínosem nad rámec činnosti jednotlivých členských států;
51. vyzývá Komisi, aby s ohledem na závěry z Hampton Court vypracovala revitalizovanou energetickou politiku Společenství a urychlila přípravu návrhů v této věci; vyzývá Komisi, aby přijala daleko rozhodnější opatření zajišťující konkurenceschopné zdroje energie s nízkými a nulovými emisemi CO₂ a životnímu prostředí příznivé dodávky energie, které by byly dostatečně diversifikované tak, aby se předešlo nadměrné závislosti na jedné formě energie;
52. vyzývá Komisi, aby rozhodně zareagovala na dominanci na trhu a na nedokonalosti trhu, jak jsou popsány v sektorovém průzkumu, který zaslalo GŘ pro hospodářskou soutěž dne 16. února 2006, a aby přednesla nové návrhy, jak bojovat s dominancí na trhu a s nedokonalostmi trhu, které budou obsahovat konkrétní soubor opatření a nástrojů,
53. s potěšením proto očekává diskuse o otázkách energetiky na jarním zasedání Evropské rady 2006, které by měly vést zejména ke konkrétním opatřením v oblasti úspor energie, účinnosti zdrojů a další podpoře obnovitelných zdrojů energie a tím rovněž přispět k omezení emisí skleníkových plynů přinejmenším v rozsahu podle Kjótského protokolu;
54. domnívá se, že boj proti změně klimatu vytváří hospodářské a sociální příležitosti, které mohou pomoci posílit strategii trvale udržitelného rozvoje – třetí lisabonský pilíř; domnívá se, že vývoj kjótského rámce po roce 2012 potřebuje nyní aktivní posouzení, aby mohly trhy ve velkých investičních programech přihlídnout k nákladům na uhlík;
55. trvá na tom, že výzkum a vývoj a inovace na poli energetiky by měly být nadále prioritou; požaduje dlouhodobý závazek členských států ke zvýšenému financování výzkumu a vývoje a zřízení evropské oblasti energetického výzkumu; uznává, že změna přístupu k využívání energie by měla vést ke snížení současné spotřeby energie v EU zhruba o 20 %, aniž by byl kterýkoli přístup vyloučen;
56. zdůrazňuje proto, že by EU měla investovat značné prostředky do vývoje čistších a účinnějších technologií, například odlučování čistého uhlíku a CO₂, do nových energetických zdrojů a zlepšení jaderné bezpečnosti, mimo jiné hledáním průlomových technologických řešení;
57. vzhledem k tomu, že Evropská unie disponuje velmi významným potenciálem větrné energie, zejména podél pobřeží, která jsou větrům přicházejícím od širého moře nejotevřenější, vyzývá Komisi, aby nechala vyhodnotit tento potenciál;

58. upozorňuje na značný potenciál zisků z energetické účinnosti, snížení znečišťujících emisí a celosvětového trhu nových zařízení a systémů pro čisté technologie zpracování uhlí a požaduje, aby průmyslové podniky a sedmý rámcový program úspěšně předvedly systémy čistého energetického zpracování uhlí;
59. požaduje zvýšené úsilí, které zajistí, že členské státy provedou stávající právní předpisy o vnitřním trhu energie a že budou plně splněny cíle stanovené pro obnovitelné zdroje energie, biopaliva a energetickou účinnost; vítá návrh směrnice o energetické účinnosti a energetických službách (COM(2003)0739), a požaduje její rychlé provedení v celé EU;
60. je toho názoru, že zvýšené investice do čistší a účinnější technologie mají zásadní význam a že EU by mohla i ve velké míře těžit z vývozu těchto technologií do zemí, jejichž exponenciální nárůst spotřeby energie je donutí investovat značné částky do zlepšování účinnosti;
61. vyzývá Komisi a Radu, aby nabídly širokou spolupráci v oblasti energetické politiky všem zemím, které spotřebovávají velké objemy ropy a zemního plynu, počínaje USA, Japonskem, Čínou a Indií; je toho názoru, že taková spolupráce by mohla uvolnit napětí ohledně cen ropy a zemního plynu, zejména pokud by kodex chování nejen vyloučil vzájemnou rivalitu největších produkčních oblastí, ale současně vedl i k výměně nejlepších technologií z hlediska úspor energie, energetické účinnosti a energetických zdrojů příznivých pro životní prostředí;
62. připomíná, že EU vlastní celosvětově uznávané odborné znalosti v oblasti jaderné energie, které jsou jedním z řešení energetické závislosti a klimatických změn; tyto odborné znalosti se vztahují mimo jiné na výkon a kvalitu výrobních zařízení a rovněž sanační postupy (které terminologie Mezinárodní agentury pro atomovou energii označuje jako „návrat k zelené louce“);
63. uznává roli, kterou hraje v současné době jaderná energie pro zabezpečení dodávek elektřiny a která se značně podílí na pestrosti zdrojů energie a na omezení přibližně 312 milionů tun emisí CO₂ za rok (7 % všech emisí skleníkových plynů v EU); upozorňuje, že stávající odhady předpokládají 12% nárůst emisí CO₂ v EU do roku 2020, což zdaleka neodpovídá kjótskému cíli snížit emise o 8 %;
64. je si vědom toho, že dlouhodobé zabezpečení energií není možné bez ekonomicky a ekologicky smysluplného rozvoje obnovitelných energií; vyzývá Komisi, aby vypracovala tržní pobídky, díky kterým budou obnovitelné energie co nejrychleji hospodárné; vyzývá Komisi, aby pomohla rozšiřovat používání vodíku jako udržitelného zdroje energie, který je příznivý pro životní prostředí; a aby tak v dlouhodobém výhledu snížila závislost na politicky nestabilních vývozních zemích; je si vědom toho, že obnovitelné energie mohou technicky poskytnout jen omezené procento dodávek energie;
65. povzbuzuje Komisi k tomu, aby při hodnocení energetické otázky zvažovala tento problém z různých pohledů, například z hlediska pestrosti zdrojů energie, vývoje trhu, investic, výzkumných fondů i možnosti vytvoření a rozvoje systému zajišťujícího výměnu informací mezi členskými státy;

66. domnívá se, že nedostatek propojení mezi infrastrukturami členských států je překážkou jednotného trhu, a vyzývá členské státy, aby dokončily transevropské energetické sítě, které by tento problém řešily; je toho názoru, že na národní úrovni by členské státy měly zajistit, aby byla zařízení vyrábějící energii rozmístěna na jejich území rovnoměrně a co nejblíže hlavním místům spotřeby;
67. se zájmem vítá jednotný přístup a závěry skupiny na vysoké úrovni CARS21 a očekává, že se Komise bude řídit přijatým plánem a bez prodlení předloží návrhy na snížení znečišťujících emisí z osobních a nákladních vozidel, zejména formou zlepšení technologie vozidel jako jsou např. hybridní vozidla, využití biopaliv druhé generace, která lze získat z celé řady surovin; vyzývá členské státy, aby se řídily švédskou iniciativou a stanovily povinný prodej biopaliv pro všechny čerpací stanice;
68. je přesvědčen, že zemědělství v EU by mohlo nalézt nové trhy díky podpoře kultur, kterých se využívá k výrobě biopaliv, což nepřímo přispěje k udržení bezpečnosti potravin v Evropě;
69. stejně tak upozorňuje na již existující příklady v EU v oblasti využívání biomasy k vytápění a dodávkám energie, což poukazuje na stávající možnosti pro alternativy a vzájemné vztahy energie, životního prostředí a zemědělství, ve prospěch občanů a jejich kvality života i zúčastněných hospodářských odvětví v rámci trvale udržitelného rozvoje;
70. zdůrazňuje význam plného vybudování vnitřního trhu s řádnou a nediskriminační hospodářskou soutěží a liberalizace energetických trhů do roku 2007 dle dohody členských států;

o o

o

71. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.